
PRESENTACIÓ

@_MarioSoria_

www.mmarchstudio.com

Arquitecte. UPC

Màster Oficial en Arquitectura Avanzada. UIC

Postgrau en Arquitectura i Urbanisme Llatinoamericà. UNT

Estudis universitaris en Filosofia. UNT.

#TerrassaOberta

CURRICULUM VITAE . BREU RESUM

El espacio doméstico en Bonet Castellana. Singularitat plàstica i prototipo Industrial. Actes de Congrés ETSA-UPM Madrid. 2015

Publicacions

Lógicas de proyecto en la vivienda unifamiliar. Revista del COLARQ_TUC. 2014

Parametricisme i habitatge Social. Possibilitat o utopia?. UNLP. 2016

Workshops

Parametricisme i ciutat: lògiques noves per l'espai públic urbà. USPT. 2012

Gramàtiques morfogenètiques: [...] variables en les estratègies de formalització arquitectònica. Tesi màster. UIC. 2009

Investigacions

Arquitectura e ideologia. 1926: Argentina y el debate de la Moderna Arquitectura. UPC. 2003

Professor adjunt convidat pel curs *Lògica Paramètrica i Objecte Industrial.* USPT. 2012

Docència universitària

Docent dedicació exclusiva en Història de l'Arquitectura II. UNT. 1997-2003

Seminari sobre mètodes Generatius en Arquitectura i Disseny. USP - Madrid. 2012

Formació

Postgrau Pràctiques per al Projecte d'Habitatge de Protecció Social. UIA- Barcelona. 2010

Taller de Projectes urbans. Tulane University - USA. 1998

Òmnium Cultural.

Ciutadania

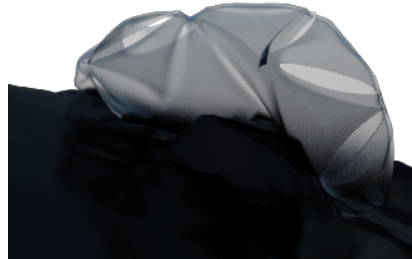
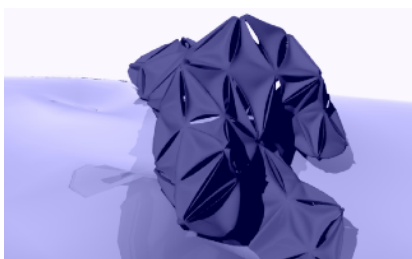
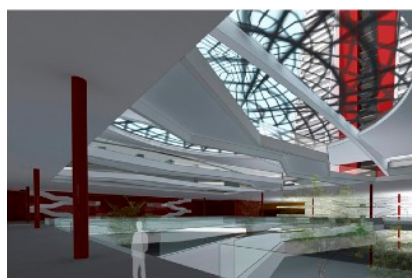
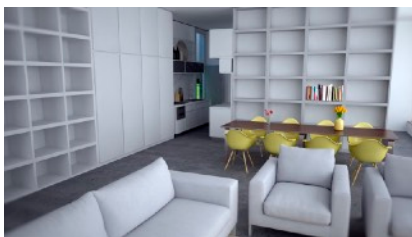
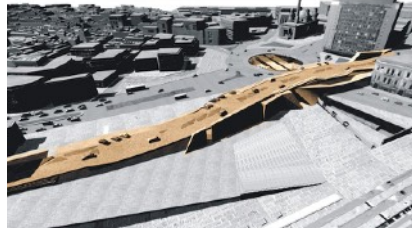
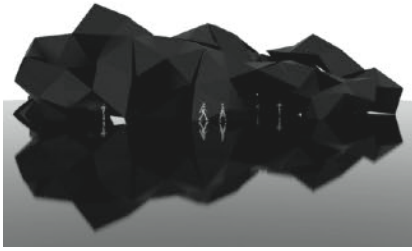
Assemblea Nacional Catalana. Ex coordinador a Terrassa i Immigració

Col·legi d'Arquitectes de Catalunya.

Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa i la Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic.

PORTFOLI PROFESSIONAL . BREU RESUM

Pràctica professional

APUNTS PERSONALS

Sóc argentí de naixement i català per elecció.

Una doble condició cultural, sí; però també política. I és justament en aquesta condició de subjecte polític que em presento.

Origen

Nascut a la República Argentina, he tingut la oportunitat de viure el despertar democràtic que el país va protagonitzar a mitjans dels anys 80, després d'una foscor de més de 7 anys producte d'una de les pitjors dictadures del món.

La transició democràtica de l'Argentina no és comparable a la viscuda a l'Estat espanyol, perquè aquella societat - ferida per la sang - ha tingut la valentia de jutjar i empresonar als seus propis dictadors. Ho va fer a casa pròpia, sense lleis d'amnistia ni pactes ocultes.

Sóc hereu de valors socials i polítics que es debatien en el nucli familiar, cada cop de forma més explícita a mesura que la democràcia argentina es consolidava: l'ètica pública, la responsabilitat social, el compromís polític amb el present i el futur.

A Catalunya aquesta vocació política ha pres la forma de la lluita pels drets civils, socials i nacionals del país a l'integrar-me activament a l'Assemblea Nacional Catalana; primer com a voluntari i posteriorment com a coordinador de la Territorial de Terrassa i de la Sectorial d'Immigració a nivell nacional.

Dins aquesta topografia política i d'activisme ciutadà, la meua decisió de presentar-me com a candidat a la llista de Primàries Terrassa confirma un compromís cada cop més sòlid i públic amb la societat. Perquè estic convençut que la nostra condició de ciutadania ens fa responsables de la construcció política de la realitat i ens obliga a assumir el deure de la solidaritat amb la comunitat.

Col·lectivament, hem assumit el compromís de la lluita per la independència i la construcció de la República. Ara toca l'acció política sobre la ciutat des de la representació en les institucions i en l'exercici del mandat popular.

Política

Aquesta acció política sobre la ciutat no està desvinculada de la realitat material de la pròpia ciutat ni de l'horitzó de país que volem dibuixar. Construir la ciutat és construir el país i el món. Si volem una ciutat justa, contribuïrem a un país just i a un món millor.

Aquest és el prisma amb el qual s'ha de mirar i sentir Terrassa.

Recordem que el pas de la dictadura a la democràcia, molts Ajuntaments van acompanyar i resoldre moltes de les problemàtiques col·lectives de la comunitat, gràcies a la pressió pública de la ciutadania.

Terrassa dins aquell context va portar a terme una política de millora de l'espai públic amb nou equipament i serveis. Les infraestructures territorials dels anys noranta i el boom immobiliari posterior ens han dibuixat la ciutat que actualment tenim.

Ciutat

Avui Terrassa pateix la manca de lideratge polític que s'evidencia en les formes poc ambicioses de la gestió pública i l'absència total d'una visió estratègica de futur que ens incorpori a la xarxa europea de ciutats.

Aquest lideratge polític ha de ser col·lectiu, fruit d'un espai de debat i consensos que ens porti a sumar la riquesa de la diversitat i pluralitat socioeconòmica i productiva de la ciutat i el seu territori d'influència.

Una ideologia imposada sobre la realitat, que sempre és complexa i heterogènia, no ens serveix. A la llum de la ciutat que tenim i els reptes que ens cal, l'acció política actual no és més que un llast pel canvi. Un canvi que ha de garantir deixar enrere les desigualtats ciutadanes a les que l'*estatus quo* de la classe política terrassenca ens vol condemnar.

Cada dia patim la injustícia urbana que representen els barris desconnectats¹, la manca d'espais lliures, les voreres intransitables, les zones gueto² les escoles sense diversitat cultural, la mobilitat complicada, les barreres urbanes³, els

¹ Casos paradigmàtics de manca de connectivitat: La Marina - Roc Blanc i Can Anglada-Sector Montserrat/Torre Sana

² Can Anglada i Sant Pere Nord com a barris d'una alta concentració ciutadana d'origen estranger.

³ Riera Les Arenes: barrera entre l'eix Can Petit - Can Parellada. Riera del Palau: eix Poble Nou zona esportiva- La Cogullada.

serveis de proximitat insuficients, el desenvolupament econòmic fragmentat, el patrimoni cultural, ambiental i arqueològic desprotegit⁴, la manca d'habitatge de gestió pública⁵, la limitada protecció social sobre la ciutadania més vulnerable⁶, la violència masclista.

Existeix un fill conductor entre la degradació de la qualitat democràtica de la ciutat i la injustícia urbana: cadascuna és expressió de l'altra.

L'exercici administratiu sobre la ciutadania no està exempt d'una dosi de violència institucional, com ho és la desprotecció de persones que pel simple fet d'estar fora de la normativa d'estrangeria no mereixen consideració alguna.

On no arriben les competències de l'Ajuntament, ha d'arribar la política del Govern Municipal i del Ple.

Vers un programa

Hem de ser capaços d'elaborar un programa ideològic, polític i estratègicament transversal, republicà i inclusiu. Tot l'arc sobiranista s'ha de sentir interpel·lat i cridat a votar.

Hem de poder reflexionar sobre tres eixos:

1. INDEPENDENTISME I CIUTAT

Terrassa compta amb un important nombre d'entitats i associacions catalanistes, es a dir que són conscients de la personalitat política, històrica, lingüística, cultural i nacional de Catalunya. Són la base ciutadana d'un sobiranisme que evoluciona a l'independentisme dels últims anys.

L'1 i de l'3 d'octubre confirmen l'existència d'un altre independentisme com a expressió d'una clara i àmplia oposició a

⁴ El POUM vigent data del 2006 però el Pla Especial de Protecció Històric-Arquitectònic-Ambiental de Terrassa vigent data de 1984. De totes maneres, existeix un estudi realitzat per una consultora privada a l'any 2007 que és d'us consultiu de l'Ajuntament però no està vigent. No hi hagut voluntat política per obert el procés administratiu que actualitzi el Pla.

⁵ No s'han realitzat promocions d'obra nova de parc públic des de l'any 2011.

⁶ L'Ajuntament disposa de 30 places ordinàries pels sense llar i sense sostre gestionats per la Creu Roja. Es registre unes 40 persones en situacions de sensellarisme (2018).

la repressió viscuda i a la consciència de la pervivència del règim del 78.

Totes dues són els fonaments de la nova ciutat que volem: republicana, solidària, oberta, transversal i compromesa en el seu futur.

La gestió municipal ha de consolidar aquests espais republicans i fer-los catalitzadors d'un futur comú i cada cop més inclusiu per tota la comunitat.

2. POLÍTICA MUNICIPAL REPUBLICANA

La política municipal ha de poder construir una ciutadania basada en l'exercici dels seus drets com a tal, i allunyar la percepció de ser súbdits d'un règim que avui no té sentit.

També cal millorar de manera efectiva les condicions de vida de la societat amb programes d'inserció social, millores en la distribució de la població urbana, incentius per garantir diversitat cultural en les escoles i instituts, desenvolupament d'iniciatives solidàries i cooperativistes, promoció de l'emprenedoria, ajudes a l'habitatge protegit; entre altres reptes comunitaris.

La protecció dels valors de convivència s'ha de basar en la *Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat* i fer realitat els compromisos allà declarats.

L'espai urbà de la ciutat ha de tornar a ser el lloc de trobades entre generacions i de convivència social i política, la qual cosa exigeix un compromís de cada regidoria per fer-ho efectiu des del seu propi àmbit d'actuació.

3. GESTIÓ DELS RECURSOS INSTITUCIONALS

L'Ajuntament disposa de recursos institucionals - legals, materials, humans - que han de consolidar les estratègies de cada barris - i del conjunt - per tal de donar forma a una ciutat més humana, lliure de desigualtats i plena d'oportunitats.

La política institucional, les relacions entre administracions i els acords multisectorials han de poder cobrir la manca de certes competències que l'Ajuntament no disposa.

La transparència, la participació, el rendiment de comptes i la lluita contra la corrupció, la violència institucional i les diverses formes de xenofòbia i masclisme han de ser prioritàries.

El Govern i el Ple de l'Ajuntament de Terrassa ha de sortir de la zona de confort per passar de fer gestió a fer Política; és a dir a fer *Polis*.

Terrassa. 2 de gener 2019

Mario Soria Aguilar